

عنوان مقاله:

اثر بخشی الگوی بالینی خلاقیت درمانی بر علایم جسمانی، اضطراب، افسردگی و کارکرد اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

دوفصلنامه روانشناسی بالینی و شخصیت، دوره 15، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا پیرخانفی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار

علی اکبر گودینی - دانشگاه خوارزمی

عبدالحمید حسینی - دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

مقدمه: الگوی بالینی خلاقیت درمانی راهبردی جدید برای افزایش کارآمدی ذهن و شخصیت است که می تواند باعث ارتقاء سلامت روان شود. این پژوهش به هدف بررسی اثربخشی الگوی بالینی خلاقیت درمانی در کنترل نشانگان آسیب روانی دانش آموزان شامل علایم جسمانی، اضطراب، افسردگی و کارکرد اجتماعی اجرا شد. روش: پژوهش با روش آزمایشی و با استفاده از طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل اجرا شد. نمونه پژوهش شامل ۴۰ نفر از دانش آموز بود که با روش تصادفی انتخاب و همناسازی شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه سلامت روان بود. داده ها پژوهش با استفاده از آزمون کواریانس تحلیل شدند. نتایج: یافته های پژوهش کاهش معنی داری را در نشانگان آسیب دانش آموزان گروه آزمایشی نسبت به کنترل نشان داد. در سه مولفه شکایات جسمانی، اضطراب و اختلال در عملکرد اجتماعی بین دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری مشاهده شد. در مولفه افسردگی تفاوت معناداری پیدا نشد. بحث و نتیجه گیری: یافته های پژوهش نشان داد که الگوی بالینی خلاقیت درمانی می تواند باعث کاهش شکایات جسمانی، اضطراب و اختلال در عملکرد اجتماعی در افراد تحت درمان شده و استفاده از این روش درمانی برای مبتلایان به این گونه نشانگان در دانش آموزان پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

خلاقیت درمانی، اضطراب، افسردگی، عملکرد اجتماعی، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1842624>

